הגהות הב"ח

(א) גמ' ואי ר' אליעור בנדבה. נ"ב ולמה לי על נבלה: (ב) שם

אכל חטאות דבני קרכן נינהו לא מכפר: (ג) שם אמר ליה

לה מכני: (ד) רש"י ד"ה לא ממנית וכו' משנה על בורייתא המנית וכו' משנה על בורייתא המ"ד: (ה) ד"ה לאקשויי מטאת

'פשעים כו' והשתח:

רבינו גרשום

רבינו גרושום אשם הלו נמי בא על הנכלה. אם אל ספק נבלה אעיג דאין בה אלא אימור לאו כעלמא: דהאין בה תנן אין מביא כיי. ולא מיתוקמא כרבן ואי כדי אליעור קאמרת הא נמי את יו אליעור סבר דאפילו בנדבה נמי אל אמרנה. מיש לא למדת קמי מר קמי מר קמי הרבה והיית יודע כמו אני דרינטין מניאין תוניה קמיה אני דרינטין מניאין תוניה קמיה לי הא מני די אליעור דאמרו לי דא מני די אליעור דאמרו לו המצו בו נוא המון עד שתכור לו במי או בו מוא המון עד שתכור לו במי או ביי אליעור דאמרו לו במי או ביי אליעור דאמרו לו במי או ביי אליעור דאמרו לו במי או ביי או בי

דאמר בא על ספק ובלה נמצא אשם

תלוי דספק נבלה מתכפר כפרה גמורה

דלכי מתיידע ליה לאו בר חטאת הוא:

אין אחר מכפר כפרתו. שאם חנול

בשוגג ולא ידע ועבר עליו יום הכיפורי׳

ואחר כך נודע לו מביא אשם מעילות

וכן כולן: מנהני מילי. דאשמות ודאין

לא מכפר יום הכיפורים עלייהו: מה

פשעים דלחו בני קרבן. דפשעים היינו

יון מרדין שמורד ברבו וכן הוא אומר

מלד מואב פשע בי ומלכים ב גו:

אף חטאים דלאו בני קרבן. כגון נבלה

מכפר עלייהו יום הכפורים אבל חטאים

דבני קרבן כגון חטאות ואשמות ודאין

לא מכפר. וטעמא דמכפר אתלויין

מפרש להמו: דלא בא לכפר על עבירות

מצוה ידועה. כדאמר בפרק קמא

דשבועות (דף ב.) על טומאה שיש בה

דיעה בתחלה כשנטמא ידע ואיו בה

ב א מיי פית מהלכות שגנות בא על הנבלה. כלותר על ספק איסור לאו: לא מסנים. אינך שונה וו) משנה וברייתא: גליון לא מסנים. למה לא למדת קמיה דרבה והיית יודע כמוני. עביה: לבים הספק. דקצת איסור כל דהו בעינן: מאי טעמא דאמרו לו. אשם חלוי בא על איסור כל דהו כגון לאו דובלה: דרסיב. באשם חלוי אשר לא תעשינה בשגגה ואשם דאפילו ליכא שגגה אלא במידי דלאו דהיינו שלא תעשינה חייב: חמש אשמוס. אשם

חורה אור השלח

1. ואם נפש אַחַת תַחֲטָא וְאָם נְּבֶּשׁ אָנַוּוֹוֹ נְיְנֵשְׂאָ בְשְׁגְנָה מֵעם הָאָרְץ בַּעֲשֹׂתָה אַחַת מִמְצְוֹת יְיָ אֲשֶׁר לֹא תַּעֲשֶׂינָה וְאָשֶׁם: ויקרא ד כז תַּעֲשֶׂינָה וְאָשַׁם: 2. וְכַפֶּר עֵל הַקְדֶשׁ מִשְׁמְאֹת בְּנֵי ישראל וּמפּשׁעיהם לכל ישראל וּמפּשעיהם לְכָּל חַטאתם וַכַן יַעשַה לְאהַל מוֹעַד השכן אתם בתוך טמאתם:

ויקרא טו טו טו אַהָרן אָת שְׁתָּר יְדִיוּ (. זְיְמָר אַתְּר יְדִיוּ עַלְּר אַת שְׁתָר יְדִיוּ עַלְר אש הַשְּׁעִיר הַתִּי וְהַתְנְּהְּת עָלִיו אַת כְּל עֲוֹנת בְּנִי יִשְׂרְאל וְאַת כְּל פְּשְׁעִיהָם לְכָל חָטאתָם וְוָנָת אָתָר הַשְׁעִיהָם לִנְל חָטאתָם וְוָנָת אָתָם עַל ראש הַשְּׁעִיר וְוָנִתְן

וְנְּהָן אָתָם על ראש השעיר וְשְלֵח בְּיִד אִיש עתי המדְּרָה.
בּי דְברי יִי בְּוֹה וְאַת מֹצְוּתוֹ
בּי בְּרָת תְּבְּרַת הַצְּפָשׁ הַהוֹא הַבְּרָת הַבְּרַת הַבְּרַת הַצְפָשׁ הַהוֹא עוֹנְה בָּה: במדבר טו לא 2. כי ביום הוְה יַכָּפּר עַלִיכָּם לְטוֹר אָתְכָם מֹבֹל הְשֹאתִיכָם לְפַנִי יִי מִטְרָרה ייקרא טו ל

שימה מקובצת

לן אומרים אין מביא: כן אומרים לי המתן אות ו' נמחקי כן אמר רבה מ"ט אות א' נמחקי דן אמר רבה אות א' נמחקי דן להלן דבר שדונו: ון תיבות כפרה גמורה נמחק: זן מתידע ליה לא: סן מנא הני מילי. גליון פי׳ דאין יוה״כ מכפר אחייבי חטאות ואשמות וראין וכן לקמן אמר אימא כי נודאין וכן לקמן אמר אימא כי מתידע לאחר יוה"כ לא לייתי חטאת וקשה לישני אמר קרא לכל חטאתם דאתי לכלל חטאתם ווסאו זקשה, "שני אנו קו א הר יום כפורים דהכי משני לכל חטאתם דאחי לכל הטאת הר יום כפורים דהכי משני בפ"ק דשבועות (זף ח ע"ב) כי קו לההר"ם [דהתם] גבי שעיר להביה ומקדה שיין מכפר רק לשנויי הכי קובים ומקדש שייך לשנויי הכי קובים ומקדש שייך לשנויי הכי כל עבירות אף (אנבלה) שאין בה חטאת כלומר דמחייב עדיין קרבן לא שייך למימר דאתי לכלל להביא קרבן דוה אית ודה אם כפר על עבירה שאין בה קרבן ושמא שאני התם דכתיב וכפר על הקדש שאני התם דכתיב וכפר על הקדש שאני התם דכתיב וכפר על הקדש שיביא חטאת אבל האי לכל לכל חטאתם כלומר אך מכפר עד ועיין בתוני (זף ח ע"ב). מהר"י ז"ל: עד חומאתם לדוני קרבן ז"ן על עבירות מצות ידוני אבל שעירות בשרת מצות ידוני אבל שעירות בשות המצות ביות מצות ידוני אבל שעירות מצות ידוני אבל שבירות שבירות שבירות מצות ידוני אבל שבירות מצות ידוני אבל שבירות מצות ידוני אבל שבירות שבירות מצות ידוני אבל שבירות שבירות מצות ידוני אבל שבירות שבירות מצות ידוני את ביידות שבירות מצות ידוני אבל ביידות שבירות מצות ידוני אבל ביידות עדיבות אבל ביידות ביידות מצות ידוני אבל ביידות ביידות ביידות מצות ידוני אבל ביידות בייד עבירות מצות ידועה אבל שעיד המשתלח דמכפר על עבירות מצות ידועה. גליון לא מצי למימר דר"ל מידי דבר חטאת לפי דעל זה אנו דנין לומר דאין מכפר אלא מידי [דלאר] בר קרבן א) ולא מצי למימר אם חטא במזיד ס״א דעל מצוה ידועה דשעיר הנעשה בפנים אינו מכפר עליו הא ליתא דהא אמרינן בפ״ק דשבועות דשעיר הנעשה בפנים מכפר על [זדון] טומאת מקדש וקדשיו אלא צריך לפרש דאינו מכפר על מצוה ידועה שאינה של

אשם תלוי בא על הנבלה. פירש

בקונטרס על ספק איסור לאו. מ"ט דאמרו לו יא אשר לא מעשינה בשגגה ואשם. כש נראה דלא קאמר שיהא חובה להביאו מו (לרבנן) [לדאמרו לו] על עבירת לאו דהא כתיב בה ולא ידע אטו על אכילת ספק נבלה לייתי ולא על ודאי אכילת נבילה אלא נראה דלא ידע ליה דקרא לענין חובה ולענין דבר שאם יוודע לו יביא על שגגתו חטאת ואית להו ג"ש דמלות מצות אבל אהני ליה לא תעשינה דאף על יסו העבירות לאו יכול להביאו ורבנו דדרשי נזירה שוה דמלות

לריך עיון שלא מלאתי תוספות יותר

חמאת: תנו רבנן חמשה אשמות מכפרין אשם

לאפוקי לאו דלא מייתי עליה כלל: תלוי אין מכפר יו כפרה גמורה מאי קאמר אמר רב יוסף ה"ק חמשה אשמות מכפרין כפרה גמורה ואשם תלוי אאין מכפר כפרה גמורה ודלא כר' אליעזר דאמר אשם תלוי בא על הנבלה רבינא אמר הכי קתני חמשה אשמות אין אחר מכפר כפרתן דכי מתיידע ליה מייתי אשם תלוי אחר מכפר כפרתו דלכי מתיידע ז לא מייתי כדתנן חייבי חמאות ואשמות ודאין שעבר עליהן יה"כ חייבין להביא אחר יה"כ חייבי אשמות תלויין פמורין: חייבי חמאות ואשמות ודאין כו': קתני חייבי חמאות ואשמות ודאין שעבר עליהן יוה"כ חייבין להביא לאחר יה"כ חייבי אשמות תלויין פטורין ₪ מנהני מילי כי אתא רב דימי א"ר אמי א"ר חנינא אמר קרא יוכפר על הקודש מטומאת בני ישראל ומפשעיהם לְכל חטאתם ס חטאים דומיא דפשעים מה פשעים דלאו בני קרבן אף חטאים דלאו בני קרבן ס חטאים יו בני קרבן לא מכפר א"ל, אביי והא כי כתיב הדין קרא מכפר אבל יו חטאים ₪ בני קרבן לא בשעיר הנעשה בפנים הוא דכתיב דלא מכפר על ז עבירות דמצוה ידועה אבל שעיר המשתלח דמכפר על עבירות דמצוה ידועה אימא לך אפילו על חמאים דבני קרבן נינהו מכפר אלא אמר אביי מהכא 3והתודה עליו יש [את] כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חמאתם חמאים דומיא דפשעים מה פשעים דלאו בני קרבן אף חטאים דלאו בני קרבן אבל חטאים דבני קרבן נינהו לא מכפר ומיעטיה קרא בשעיר המשתלח למימרא דעל חטאים דבני קרבן נינהו לא מכפר א"ל רב דימי ממאי דהני פשעים יש לאו בני קרבן נינהו יש דלמא הני דבני קרבן נינהו כדתנן 🌣 ארבעה מביאין על הזדון כשגגה איתמר נמי כי אתא רבין אמר ר' יוםי אמר ריש לקיש והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חמאתם חמאים דומיא דפשעים מה פשעים דלאו בני קרבן מכפר אף חמאים דלאו בני קרבן מכפר אבל חמאים דבני קרבן לא מכפר אמר@ אביי אנא גמי מהדין קרא אמרי ואקשי לי רב דימי ממאי דהני פשעים דלאו בני קרבן נינהו דלמא הגך דבני קרבן נינהו כדתגן ארבעה מביאין על הזרון כשגגה אמר ליה רבין רוב פשעים לאו בני קרבן אמר ליה מידי רוב כתיב אלא אמר אביי מרישיה דקרא והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ותניא ייעונות אלו זדונות וכן הוא אומר יעונה בה ואת כל פשעיהם לכל חמאתם יח (כל) למה לי לאקשויי לפשעים מה פשעים דלאו בני קרבן אף חשאים דלאו בני קרבן אבל חשאים דבני קרבן נינהו לא מכפר: חייבי אשמות תלויין כו': מנהני מילי א"ר אלעזר מו אמר קרא ימכל חשאתיכם לפני ה' וגו' חמא שאין מכיר בו אלא המקום יום הכפורים מכפר אמר רב תחליפא

אשם תלוי בא על הגבלה אמר ליה והאנז תנן וחכמים אומרים 6 אינו מביא אשם תלוי אלא על דבר שזדונו כרת ושגגתו חמאת ואי ר' אליעזר בנדבה 🕫 נמי אתי אמר ליה מ"ם לא מתנית זימנין סגיאין תניתה קמי מר ומנו רבה ואמר לי הא מני רבי אליעזר היא דאמרו לו דתנו אלא אומרים פ לו המתו עד שתכנם לבית הספק אמר יו רבא מאי מעמא דאמרו לו אמר קרא יאשר לא תעשינה (בשגגה) ואשם אמר יו רבא מ"ם דרבנן ראמרי אין מכיאין אשם תלוי אלא על דבר שזדונו כרת ושגגתו חמאת ילפי שמצות מצות מחמאת חלב מה להלן ₪ שזרונו כרת ושגגתו חמאת אף כאן דבר שזדונו כרת ושגגתו

גזילות ומעילות שפחה חרופה ומזיר ומצורע: אשם סלוי אינו מכפר כפרה גמורה. דלכי מתיידע ליה מייתי חטאת: ודלא כר"א. דאי כר"א

לי הא מני ר׳ אליעזר דאמרו לו לבבא בן בוטא המתן עד שתכנס לספק כלומר דאפילו בספק כל דהו דאפי׳ אאיסור לאו כגון נבילה מביא אשם תלוי: מ״ט דאמרו לו. דלא הניחו לו להביא ידיעה בסוף כשנכנס לא ידע שהוא טמא וכשילא לא נודע לו שנכנס בטומאה שיביא קרבן שעיר הנעשה עד שיכנס לספק דאמר קרא גבי בפנים ויום הכפורים תולה עד יח שיודע עו שיכנס לטפק ואמו קוא גבי אשם תלוי אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם: ילפי מצות מצות מחטאת חלב. כתיב באשם תלוי שנכנס למקדש טמא ויביא בעולה ויורד אבל נודע לו שחטא ונכנס מצות וכתיב בחטאת (חלב) מצות למקדש בטומאה אינו מכפר הילכך דכתיב ביה ונודעה החטאת אשר חטאו עליה וכתיב בעריות לצרור חטאו עליה וכתיב בעירות לצרור לגלות ערותה עליה בחייה מאי האי עליה וכתיה מאי האי עליה דבר שחייבין על זדונו ואשם תלו אינו מכפר כפרה מואר אלא לכשידע לו מביא והאם תלו אלו אלא לכשידע לו מביא ורלא כרי אליעור ראמרו הגבלה ובגבלה מכפר הוא כפרה מכיא לבשרדע לו אין הגבלה ובגבלה מכפר הוא כפרה מכיא לא אשם ודאי ורביע און אחר כלומר יוד"ב אין מכפר אמר הכי קאמר חמש אשמות. און אחר כלומר יוד"ב אין מכפר מכרון דכי מיחידע ליה אחר עלו מי שחוייב אשם מרוייד ליה אחר עליה מספרון דכי מיחידע ליה אחר עלו מסורייב אשם תלוי יוד"כ בעו מיתי אשם ודאי אשם מחוייב אשם תלוי יוד"כ מכפר כפרון דכי מיחידע ליה אחר יוד"כ מכפר כפרון דכי מיחידע ליה אחר יוד"כ מכפר כפרון דכי מיחידע ליה אחר ליה מהידע ליה אחר יוד"כ מכפר כפרון דכי מיחידע ליה אחר יוד"כ המכוד מחוייב אים להיי לאחר יוד"כ ההוה מחוייב לא מכפר החטאים דבני קרבן משום דזוטרא כפרתיה אבל שעיר המשתלח דנפישא כפרה דיליה דמכפר על עבירה שנודע לו שחטא כדאמרינן בפרק קמא דשבועות (שס:) על כל עבירות שבתורה הזדונות והשגגות הודע ולא הודע כו׳ אימא דעל חטאים דבני קרבן נמי מכפר: והמודה עליו. בשעיר המשתלח: ומעטיה הרא בשעיר המשתלת. לאשמועי׳ דאף על גב דנפישא כפרתו אפילו הכי אבני קרבן לא מכפר: על הודון כשגגה. בפרק ארבעה מחוסרי כפרה (לעיל דף ט.): איסמר נמי. כאביי: ליה לאחר יוה״כ דהוה מחוייב אשם תלוי לא מייתי כדתנן כו׳: מן רישת דקרת. כלומר מדרישיה דקרת , זה פשעים דלאו כני הרכז נינ לגופיה יש וסיפיה מייתר להך דרשה: מה פשעים דראו בני קובן נינהו. דפשעין אלו המרדין וכן הוא אומר מלך מואב פשע בי אף חטאת דלאו בני קרבן נינהו כגון עשה ולא תעשה שאין בהן חיוב עונה בה. והא מזיד הוא דכתיב ברישיה דקרא כי דבר ה׳ בזה וגו׳: לאקשויי ק מטחת (ה) כו'. והשתח ליכה למיפרך כרת אבל חטאין דבני קרבן נינהו דרב דימי דאם כן דלבני קרבן קאמי לא מכפר יוה"כ: דלא מכפר. שעיר הנעשה בפנים על עבירת לא לכתוב קרא פשעיהם דהא כתיב מצות ידועה כגון טומאת מקדש עונות ולכתוב חטאתם דמשמע בני וקדשיו שצריכין ידיעה בתחלה ובסוף והעלם בינתיים אלא מכפר

יעה בתחלה בתחלה בתחלה לדרוט דברוג על שיש בהן ייעה בתחלה במסרת שבועות:

בעוניהס קמיירי: שאון מליר בנו. אלא מכפר על מודע לו שחטלו: קמייפא מי אבל שני המשהלה דמכפר על היבי חטלות ולאין כו הא מהבא והתודה עלי דמייבי חטלות ולאין כו הדא במיב בעיר המשהלה דמי הדערים לפני ה' וגן' דמייבין להביא אחר יוס הכיפורים ליכה היבי קרבן לא מכפר יום הטאים לפשעים למימרא דעל המימרא דעל הייבי לא אוז הידי לכל חשאתם נמי דבני קרבן נינהו מכפר: איתמר נמי כי אתא רבין. דאני אומיה בודב פשעיה בחדב פשעים קא מייר דלאו בני קרבן נינהו לא בהג די: איל אמר אביי מריי הדאר מישרי הדער הנייה לשעייה לאקשי ואין משיבין על ההקיש: קדמיתא נמי מישל אישה חייב נראה: כו מרב ומשמע נמי הני ד: אלא אמר אביי מומרה בל הייבי להייבי להביא אחר יהייב:

למיטר זה מרובה מפרות זור זל, אלן עלרו את כל; עם פשעים דלאו בני: עם דילמא הני דבני קרבן וכ"ח א"כ לשתוק קרא (מפשעיהם) למי מרובה מפרות. מינה ה"ר" זלי, אלן עלרו את כל; עם פשעים דלאו בני: עם דילמא הני דבני קרבן וכ"ח א"כ לשתוק קרא (מפשעיהם) למי שעיר (מנימה) (הפנימי) דרושי לקרא לא פריך הכי לפי דהתם בשעיר הפנימי שאין מנסבר רק על טומאה מקדש וקדשיו דאין בהם קרבן במזר אבל הכא ברי המשתלה שמכר על כל העבריות פריך שמיר, ומה ה"ר" ז"ל; עו חטאהם למה לי לאקשיי חשאים למשעים: פון אלעזר א"ר אושעיא אמר: עון לא. ס"א איכא למפשטיה: ען מורדן שמורד: ען שנדע לו שנכנס: עון לגופיה סיפא מייתר אות ו" בא אותה בשקיאה. כא האו בשבוע היו אין שנה אין אות בעל מעל האוא בשל ליכי או שנבה אין העבוד בא היו אותה זי מוחק ב מומה כן לא משורי הטאים כרי אות תי נמוחק: אלו לו אמר להרא אשר: פנו האשם דאשל ליכי אנגה אלא במידי רלאו דהיינו שלא יעשה חייב נראה: פנו תיבת לרבנו נמוחק: פלו כלא תיבת ליישו פנו האשם דאשל ליכי אנגה אלא במידי רלאו דהיינו שלא יעשה חייב נראה: פנו תיבת לרבו נמוחק: פלו לא תיבת ליישו פלי של עבירות לאו אות הי נמוחק:

א) נראה דל"ל ולא מלי למימר דעל מצוה ידועה ר"ל אם חטא במזיד דשעיר הנעשה בפנים וכו".

אבוה דרב הונא 🌣 (בר תחליפא) משמיה דרבא קדמייתא נמי לא 🕶 תיתי